

U - sta - vič - ně chi ve - le - bit Ho - spo - di - na.

R.
[Ž 34 (33),2a]

Ž 34 (33)

1. Ustavičně chci velebit	Ho - spo - di - na,	* vždy bude v mých ústech jeho	chvá - la.
2. V Hospodinu necht' se chlubí moje	du - še,	* ať to slyší pokorní a	ra - du - jí se. R.
3. Velebte se mnou	Ho - spo - di - na,	* oslavujme spolu jeho	jmé - no!
4. Pohleďte k němu, ať se rozve	se - lí - te,	* vaše tvář se nemusí zardívat	han - bou. R.
5. Okuste a vizte, jak je Hospodin	do - brý,	* blaze člověku, který se k němu	u - tí - ká.
6. Pojd'te, synové, a	sly - šte mě,	* naučím vás bát se	Ho - spo - di - na. R.
7. Zdržuj svůj jazyk	od zlé - ho,	* své rty od fa	leš - ných slov.
8. Chraň se zlého a čiň	do - bré,	* hledej pokoj a usiluj	o něj! R.